

en anden afgift, hvorved nettoafgiftsprocenten holdes inden for en rimelig skala, og finder den i midlertidig lov af 12. april 1949 anvendte form egnet hertil, således som mindretallet (Gelting-Hansen) har formuleret bestemmelserne i sit forslag til betænkningen.

Apotekerforeningen bemærker endvidere, at den usikkerhed, der råder, når afgiftsreglerne med meget korte mellemrum ændres, i høj grad vanskeliggør apotekernes dispositioner, og man anser det for overordentlig uheldigt at foretage en gennemgribende ændring i afgiftssystemet på et tidspunkt, hvor de økonomiske forhold er af så ustabil karakter, som det i øjeblikket er tilfældet.

Apotekerforeningen afviser derfor bestemt kommissionsflertallets forslag, i hvilken forbindelse foreningen også fremhæver, at også de afgiftsændringer, der foreslås for de oprindeligt personelle apotekere, har sådanne konsekvenser, at Danmarks Apotekerforening meget indtrængende må fraråde, at dette forslag søges fremmet.

Til nærmere oplysning af flertalsforslagets regler har Danmarks Apotekerforening foretaget beregning over virkningen for samtlige landets apoteker, hvilke beregninger viser, at virkningerne er højst uensartede.

Det fremgår heraf, at et antal apotekere med indtægter mellem 35 000 og 60 000 kr. får lettelser i forhold til de nuværende afgiftsregler, medens til gengæld en række apotekere med indtægt omkring gennemsnittet (26—27 000 kr.) får ikke ubetydelige forhøjelser i afgiften, ligesom mange apotekere med indtægter under 20 000 kr. får disse betydeligt beskåret.

Endelig udtaler apotekerforeningen, at også den ordning vedrørende tilskud til apotekere, hvorom der er opnået enighed mellem flertallet og mindretallet indenfor kommissionen, må anses for at være ganske ufyldstgørende, idet den ikke på en rimelig måde vil dække det behov for tilskud, der findes hos en del af de mindre apoteker. Dette er en konsekvens af, at omsætningen og ikke som efter den gældende ordning nettoindtægten lægges til grund for tilskuddets beregning. Også for tilskudsberegnings vedkommende bør derfor efter apotekerforeningens opfattelse de gældende regler bibeholdes.

Sundhedsstyrelsen har udtalt betænkeligheder ved de af flertallet foreslåede tilskudsregler, idet disse utvivlsomt vil med-

føre adskilligt administrativt besvær, hvorfor sundhedsstyrelsen ville foretrække gennemførelsen af regler svarende til de nugældende, som har vist sig at fungere tilfredsstillende.

Indenrigs- og boligministeriet må herefter nære overvejende betænkelighed ved at foreslå en principiel ændring i det gældende afgiftssystem med hensyn til apotekerafgift og tilskud til apoteker.

Afgørende for indenrigs- og boligministeriet i så henseende har det navnlig været, at det må anses for særdeles uheldigt for apotekerne, at der foretages ændringer i afgiften med korte mellemrum, hvorved bemærkes, at apotekerafgiften så sent som i 1949 blev ændret ret væsentligt i overensstemmelse med et af apotekerkommissionen stillet forslag, idet der navnlig blev ændret på omsætningsafgiften, som det nu efter flertalsforslaget er hensigten at give en betydningsfuld omformning. For apotekerne er stabilitet på dette område imidlertid af væsentlig betydning, idet enhver ændring i afgiftssystemet medfører visse strukturforandringer i apotekerfaget som følge af de ændrede dispositioner, som apotekerne må træffe for at opnå den bedst mulige drift af apotekerne under de givne forhold.

Hertil kommer, at driften af landets apoteker stort set må antages at ske på den mest økonomiske måde allerede ved det nuværende afgiftssystem, og at de forbedrede virkninger i så henseende, som flertallet går ud fra, at dets forslag vil medføre, derfor næppe er af ret afgørende karakter.

Specielt bemærkes, at man formentlig bør bevare det nugældende system med hensyn til tilskud til apoteker, hvorefter tilskudene beregnes som 80 pct. af de beløb, apotekerne mangler i at nå op på en bestemt indtægt. En indførelse af flertalsforslaget vil medføre en både for apotekerne og administrationen ubehagelig nødvendighed af en gennemgang af en række tilskudsapotekers økonomiske forhold og bedømmelse af deres værdighed og trang til tilskud udover det, som den af flertallet foreslåede faste tilskudsordning giver dem.

Indenrigs- og boligministeriet mener derfor at burde stille forslag om en afgifts- og tilskudsordning, der i hovedsagen stemmer med den nuværende. Der er navnlig foretaget den ændring, at det beløb på 14 000 kr., der i den gældende lovgivning om tilskud til apoteker er den indtægt, man søger at bringe